

نبرد سرخوشت؛

اربعین خون خواهی

مجموعه پیام های تبیینی پیرامون
جنگ دوم اسرائیل و آمریکا با ایران

 payamenehzat.ir

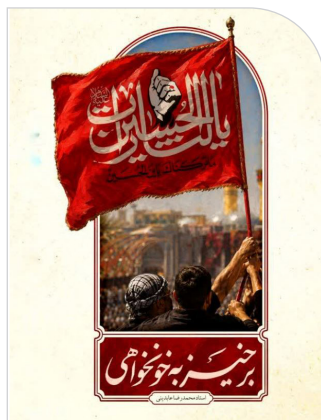
 @ paiamenehzat

فهرست

پیام اول	۴	گره‌زدن مسئله شهادت امام شهید به اربعین، خون‌خواهی را هویت تازه خواهد داد.
پیام دوم	۵	حضور باشکوه مردم در اربعین امسال، جلوه جدیدی از اسلام سیاسی در تاریخ معاصر است.
پیام سوم	۶	اربعین فرصت جهانی‌سازی انتقام و خون‌خواهی امام شهید است.
پیام چهارم	۷	اربعین، فرصت تجدید بیعت با امام جدید و شکل‌دهی زیرساخت اجتماعی انتقام است.
پیام پنجم	۸	پیام تشکر مردم ایران از مردم عراق به دلیل مراسم تشییع، تلاش دشمن برای تفرقه بین دو ملت را باطل می‌سازد.
پیام ششم	۹	برافراشتن پرچم خون‌خواهی در اربعین، پیوند بین خون امام شهید با امام حسین(ع) را مخابره می‌کند.
پیام هفتم	۱۰	آغاز نمادین پیاده‌روی اربعین از مزار مختار، تداعی بخش قیام او برای خون‌خواهی امام شهید است.
پیام هشتم	۱۱	مشغولیت متولیان فرهنگ، ضرورت حرکت خودجوش در مسئله انتقام را دوچندان کرده است.
پیام نهم	۱۲	مسیر اربعین یادآور مسیر تاریخی انتقام شیعیان تا قیام موعود است.
پیام دهم	۱۳	سنت تاریخی اربعین، سنت اجتماعی زنده‌نگه‌داشتن و تداوم راه شهید است.
پیام یازدهم	۱۴	عظمت حضور مردم در اربعین، جلوه‌ای از نقش‌آفرینی برای تغییر معادلات مستکبران در منطقه است.
پیام دوازدهم	۱۵	ضرورت حضور پررنگ در خیابان، اقتضا می‌کند که زائران اربعین، سفر خود را مدیریت کنند.
پیام سیزدهم	۱۶	حضور زائران اربعین به نیابت از امام شهید، امتداد پیوند قلبی و عملی امت با ولی شهید خود است.
پیام چهاردهم	۱۷	اهتزاز پرچم گروه‌های مقاومت، نمایش قدرتی از پشتوانه عظیم مردمی آن در عراق است.

گردزن مسئله شهادت امام شهید به اربعین، خون‌خواهی را هویت تازه خواهد داد.

مناسک زیارتی اربعین، چرخه‌ای سالانه در سلوک معنوی شیعیان است که به فراخور تحولات زمان و منطقه، مهم‌ترین مأموریت‌های سیاسی-اجتماعی آن‌ها در سال جاری را نیز منعکس می‌کند. بنابراین با توجه به حوادث اخیر، قابل پیش‌بینی خواهد بود که برجسته‌ترین معنایی که در اربعین امسال خلق خواهد شد، خون‌خواهی امام شهید و پیگیری مأموریت انتقام است. این واقعیت با حضور چندده‌میلیونی ملت ایران و عراق در مراسم تشییع امام شهید بیش از پیش درک می‌شود و با توجه به اینکه مراسم تشییع خود جلوه‌ای از خون‌خواهی امام شهید بود، به نظر می‌رسد حماسه اربعین حسینی، از منظری دیگر این خون‌خواهی را تکمیل کند و با برجسته‌سازی معانی خون‌خواهانه‌ای که شیعیان از تاریخ کربلا و حوادث عاشورا آموخته‌اند، انتقام امام شهید را در امتداد مسیر خون‌خواهی امام حسین علیه السلام و تمهید زمینه‌چینی ظهور حضرت حجت عجل الله تعالی فرجه بازتفسیر کنند. در این بازتفسیر، امت اسلامی امام شهید را به مثابه نمادی می‌یابد که الگوی همه هویت، سلوک و مسلک خود را از ابا عبدالله گرفته و در نهایت شهید شده است. به همین جهت، بهترین موقعیت برای خون‌خواهی او، مکانی است که محبان حسین بن علی علیه السلام در آن طریق هستند و آن مسیر به کربلا و حرم ابا عبدالله ختم می‌شود. در نتیجه با توجه به اینکه اربعین به مثابه اصلی‌ترین رسانه بزرگ شیعیان، از اثرگذاری در شعاعی جهانی برخوردار است و توانسته است با جای دادن عموم مسلمین و علاقه‌مندان جهان در مناسک‌کش، خود را به فناوری اجتماعی ویژه‌ای در جهان تبدیل کند، فرصتی بزرگ مقابل جامعه شیعه و خصوصاً ایرانیان قرار گرفته است تا در زمینه‌سازی برای تحقق خون‌خواهی در سطح جهان، قدم‌های مهمی بردارند و از بزرگ‌ترین اتحاد شیعی برای زمینه‌سازی مأموریت الهی‌ای که رهبر انقلاب فرمودند هر بخشی از آن را آزادگانی از سراسر دنیا به انجام خواهند رساند، مهیا سازند.

حضور باشکوه مردم در اربعین امسال، جلود

جدیدی از اسلام سیاسی در تاریخ معاصر است.

حضور پرشکوه و میلیونی مردم در اربعین امسال، تنها یک آیین مذهبی سالانه نخواهد بود؛ این راهپیمایی عظیم، جلوه‌ای تازه و خیره‌کننده از اسلام سیاسی در تاریخ معاصر را به نمایش خواهد گذاشت. پس از انقلاب اسلامی ایران، مناسک شیعی همواره در میانه کشاکشی عمیق میان دو خوانش از دین گرفتار بوده است: خوانشی که اسلام را نیرویی برای تحول اجتماعی و سیاسی می‌بیند، و خوانشی سنتی و سکولار که دینداری را به حوزه‌ای فردی و جدا از سرنوشت جمعی فرو می‌کاهد. این دوگانگی هر ساله در مراسم اربعین نیز بازتاب داشت.

اما اربعین امسال در بستری کاملاً متفاوت رقم خورده است. این رویداد عظیم اکنون تحت تأثیر مسئله شهادت رهبر انقلاب

اسلامی قرار گرفته است. اربعین همواره یادآور شهادت حماسی و مظلومانه حضرت اباعبدالله الحسین (علیه السلام) و یاران باوفایش بوده است؛ امسال اما این آیین در بستر خون‌خواهی برای یک رهبر از تبار همان مکتب، جان گرفته است. گویی غم از دست دادن یک پرچمدار معاصر، در سوگ تاریخی سیدالشهدا (علیه السلام) حل شده و اقیانوسی یکپارچه از عزای غیرت را پدید آورده است.

این همزمانی معنادار، حامل پیامی ژرف است: اتصال شهادت تاریخی امام حسین (علیه السلام) در کربلای سال ۶۱ هجری، به شهادت یک رهبر شیعی در چهارده قرن بعد. این پیوند به ما می‌گوید که تاریخ شیعه خطی ممتد و زنده است که تا امروز ما جریان یافته و هر نسل را با همان آرمان‌های اصیل درگیر می‌کند و ایدئولوژی شیعه در لحظه عاشورا متوقف نمانده است. این اتصال و نشان دادن در زمانی بودن آموزه‌های شیعه، چیزی جز تجلی حقیقی اسلام سیاسی نیست؛ اسلامی که صرفاً به روایت کردن یک تراژدی کهن نمی‌پردازد، بلکه در این منطق، شهادت امام سوم شیعیان را از دل تاریخ سر برون آورده و به کف خیابان و متن زندگی می‌آورد و آن را به موتور محرکه‌ای برای مبارزه با ظلم زمانه بدل می‌سازد. این همان اسلام مؤثر و سرنوشت‌سازی است که در بزنگاه‌های تاریخی، تکلیف انسان را با قدرت‌های حاکم روشن می‌کند. اربعین امسال، کاروانی است که از کربلای حسین (علیه السلام) تا خون‌خواهی رهبر شهید، بی‌وقفه در حرکت است و نشان می‌دهد آتشی که در نینوا افروخته شد، هنوز پرفروغ‌تر از همیشه، راه را به رهروانش نشان می‌دهد.

اربعین فرصت جهانی سازی انتقام و خون خواهی امام شهید است.

مراسم پیاده‌روی اربعین، رسانه‌ای عظیم و بی‌مرز برای سردادن فریاد خون‌خواهی و انتقام شهدا در فضای بین‌الملل است. هر سال، عاشقان حضرت اباعبدالله الحسین علیه السلام از سراسر جهان، با پای پیاده، خود را به عراق می‌رسانند تا در این همایش میلیونی حاضر شوند. این اجتماع بزرگ، فرصتی بی‌بدیل برای پیوند قلوب، ایجاد ارتباط مستقیم میان شیعیان و آزادگان جهان و همچنین بستری زنده برای به‌اشتراک‌گذشتن پیام جهانی عاشورا است. اما اربعین امسال، روحی متفاوت و حال‌وهوایی متفاوت از گذشته دارد. رنگ غم و حماسه در هم آمیخته است؛ چرا که رهبر و قائد عزیز امت اسلام، پرچمدار مقاومت و عزت، به دست شقی‌ترین افراد دنیا به شهادت رسیده است. او که خود احیاگر راه حسین علیه السلام بود، چندی پیش در نجف و کربلا،

در میان استقبالی میلیونی ملت عراق تشییع شد و اینک خونِ سرخش، ندای انتقام را در دل میلیون‌ها انسان بیدار طنین‌انداز کرده است. اینک مردم داغدار ما، ملت غیور و مقاوم عراق و تمامی آزادگان جهان، خون‌خواهی و انتقام از عاملان و آمران این جنایت را تکلیف دینی و انسانی خویش می‌دانند. بنابراین، بر زائران ایرانی و همه دلدادگان طریق حق لازم است که امسال، این پیام بزرگ را به گوش جهانیان برسانند. این مسیر پیاده‌روی باید به میدان مطالبه‌گری خون‌خواهی امام شهیدمان تبدیل شود. برای تحقق این رسالت، استفاده از تمامی ابزارها ضروری است: گفت‌وگوی چهره‌به‌چهره با زائران خارجی، حمل نمادهای پرمعنا و برافراشتن پرچم‌های سرخ خون‌خواهی با نوشته‌های انگلیسی و دیگر زبان‌های خارجی، دست گرفتن دست‌نوشته‌ها و پلاکاردها با محتوای انقلابی و عدالت‌خواهانه به زبان‌های خارجی و حتی‌الامکان تشکیل جلسات سخنرانی دینی به زبان‌های خارجی. همچنین، تشکیل شبکه‌های اجتماعی پویا و ایجاد ارتباطات مجازی هدفمند، برای زنده‌نگه‌داشتن و گسترش این گفتمان در فراسوی مرزها، تکمیل‌کننده این مسیر است. اربعین امسال، بزرگ‌ترین رسانه شیعه برای جهانی‌سازی فریاد انتقام خونِ مطهر رهبر شهید است.

اربعین، فرصت تجدید بیعت با امام جدید و شکل دهی زیرساخت اجتماعی انتقام است.

آنچه در تشییع باشکوه امام شهید ما در کشور عزت طلب عراق رخ داد، از همان لحظه نخست با اربعین پیوند یافت. عراقی ها با هوشمندی و توجه به موسم نزدیک اربعین، امام شهید را نخستین زائر اربعین دانستند. البته معانی دیگری هم در کار بود: اینکه ایشان را عزت بخش اسلام و خوارکننده دشمنان دین دانستند

و نیز ایشان را همانند جدش شهید مظلوم مقتدر یافتند. با همین معانی، در همان مراسم هم، اهالی عراق پیوند و بیعت خویش با رهبر جدید جامعه را با ذکر نام و همراه داشتن تصویر ایشان اعلام کردند.

اینک که موسم اربعین رسیده، شکل گیری دوباره حضور قدرتمند ایرانیان و عراقی ها در کنار همدیگر، زیرساختی قدرتمند برای انتقام فراهم می آورد. برای فهم این امر باید توجه کرد که گرچه قصاص می تواند توسط فرد رخ دهد، اما انتقام با معنای کلان و گسترده اش یک امر جمعی است و بدون پیوستن و تعلق جدی عموم به آن امکان تحقق ندارد. با این توجه، در اربعین چه بخواهیم و چه نخواهیم، مجدداً یاد امام شهید و امام جدید و اصل حادثه در اذهان و افکار و احساسات به میان می آید. این پیوند جدید درهم تنیده با اربعین، به اتکال زیرساخت نهادینه اربعین، پایه ای قویم برای شدت اتصال مؤمنان به مثابه تولی و شدت انزجار از دشمنان به مثابه تبری فراهم خواهد آورد؛ بدین ترتیب با نهادی برپایه هنجارها و ارزش ها مواجهیم. مضافاً در اربعین شکل گیری یک شبکه اجتماعی ایمانی عیان است؛ شبکه ای که پیوندهای قدرتمندی بر مبنای دوستی میان افراد دو کشور ایجاد می کند؛ شبکه ای که متکی بر اعتماد، احساس تعلق، مسئولیت پذیری جمعی، همکاری جمعی و فعالیت هایی داوطلبانه است و عرفی قدرتمند و سنت هایی دینی از آن پشتیبانی می کند و لذا همواره قدرت بازتولید دارد. اینک این زیرساخت قدرتمند فرصتی برای سوگیری فعال به سمت انتقام است، و این سوگیری هم از جانب سلب که نفی حضور آمریکا و سلطه گری اوست و هم در جانب ایجاب که اتحاد حول امام جامعه است، روند انتقام را تسریع خواهد کرد.

پیام تشکر مردم ایران از مردم عراق به دلیل حضور در مراسم تشییع امام شهید، تلاش دشمن برای تفرقه بین دو ملت را باطل می‌سازد.

در سال‌های اخیر، رسانه‌های غربی و منطقه‌ای با شدت و سازمان‌یافتگی تمام بر روی ایجاد تفرقه بین دو ملت ایران و عراق کار کرده‌اند. بارها اخبار دروغ و شایعاتی طراحی و منتشر شد تا ذهنیت ایرانیان و عراقی‌ها را نسبت به یکدیگر بدبین کند. از بزرگنمایی اختلافات مذهبی گرفته تا القای تضاد منافع ملی، همه و همه در راستای این بود تا طرح ایجاد شکاف بین دو ملت را پیش ببرند که در نتیجه آن تضعیف جبهه مقاومت و آسیب‌پذیر شدن این دو کشور از همدیگر حاصل می‌شد.

اما دامنه این توطئه تنها به رسانه محدود نشد. مطابق برخی اسناد، گروه‌هایی از جوانان عراقی برای دشمنی با ایران و جبهه مقاومت، طی سال‌هایی تحت آموزش‌های هدفمند قرار گرفتند. برخی از اتفاقات تلخ در عراق، از جمله اعتراضات موسوم به «انقلاب تشرین»، در بستری رقم خورد که این آموزش‌ها و حمایت‌های خارجی در آن نقش داشت. هدف، تبدیل عراق به صحنه‌ای برای ضربه زدن به جبهه مقاومت از درون بود.

با این حال، حماسه حضور مردم عراق در مراسم تشییع امام شهید، تمام این محاسبات را بر هم زد. مردمی که دشمن سال‌ها برای بدبین کردن آن‌ها نسبت به ایران سرمایه‌گذاری کرده بود، با عشق و وفاداری در این مراسم حاضر شدند و نشان دادند که پیوندهای اعتقادی، ایمانی و تاریخی دو ملت، عمیق‌تر از چیزی است که اجانب تحلیل کرده‌اند و برای آن برنامه‌ریزی می‌کنند.

اربعین امسال فرصتی است برای قدردانی از این همراهی. همان‌گونه که مردم عراق هر سال با ایثار و عشق، میزبان زائران حسینی در راهپیمایی اربعین هستند، این بار نیز با حضور در تشییع امام شهید، بار دیگر وفاداری خود را به آرمان‌های مشترک ثابت کردند. از طرفی برای مردم ما این وظیفه و فرصت وجود دارد تا از این همراهی صمیمانه تشکر کنند و با پیام‌های محبت‌آمیز، این حلقه اتحاد را محکم‌تر از قبل حفظ نمایند. اربعین امسال، فراتر از وظایف و فرصت‌های هرساله، زمانی برای عمق بخشیدن به قلوب این دو ملت بزرگ است.

مردم مؤمن عراقی در استقبال از
قائد عظیم‌الشان شهید حماسه‌ای عظیم
و پرمعنا آفریدند

به محضر شریف مراجع نظامی علمای معزز و اساتید و فضایل حوزات علمیه و دانشگاه‌ها، اندیشمندان و نهادهای گرامش‌آمیز و سران قبائل و شیوخ عشایر و سران طوایف و مردم نازگوار و با محبت و جوانان فرزندان و خدایان عزیزین و خدایان معلوم عراق سلام و تحنیت و تکریم و تقدیر و افراس فرمودیم.

روحانی بزرگوار و عظیم‌الشان
امام‌المؤمنین علی‌الحسین (ع) علیه‌السلام

برافراشتن پرچم سرخ خون خواهی امام شهید در اربعین، پیوند بین خون امام شهید با امام حسین (ع) را مخابره می کند.

برافراشتن پرچم سرخ خون خواهی در ایام اربعین، فراتر از یک آیین نمادین، پیامی از دل تاریخ به همراه می آورد. این پرچم، پیوندی مفهومی بین شهادت امام حسین (علیه السلام) در کربلا و شهادت رهبری در عصر حاضر را برقرار می سازد؛ پیوندی که ابعاد تاریخی و غایت شناختی آن، نیازمند تأمل است. ائمه (علیهم السلام) برپایی پیاده روی اربعین را نه صرفاً یک سوگواری، بلکه به مثابه عملی در راستای تداوم «حیات» واقعه عاشورا توصیه کردند. فلسفه این دعوت، حفظ حضور یک حقیقت زنده در حافظه تاریخی امت است؛ حقیقتی که نقطه کانونی آن، مطالبه انتقام و عدالت

نهایی در افق برپایی حکومت مهدوی است. اربعین، هر سال این آرمان را بازتولید می کند و به آن هویتی فرازمانی می بخشد.

در این چارچوب، شهادت رهبر عظیم انقلاب را می توان در امتداد همان مسیر و با همان دلالت ها فهم کرد. زندگی ایشان مصداقی از زیستن در مسیر آن آرمان ها بود و شهادتشان، در همان مختصات معنایی، با اقتدار و مظلومیت توأمان رقم خورد. این شباهت در مسیر، صرفاً یک تشابه شکلی نیست بلکه از بستر تاریخی مشترکی حکایت دارد. آنچه به اربعین امسال لایه ای تازه می بخشد، «حضور» واقعه شهادت رهبری در حافظه جمعی است؛ واقعه ای که هنوز قصاص آن محقق نشده است. این حضور، به اربعین ابعادی جدید از مطالبه انتقام می دهد. پرچم سرخ انتقام در این فضا، نه یک شعار که روایتی از استمرار یک مسیر ناتمام است. خون رهبر شهید ایران، با همان غایتی بر زمین ریخته شد که خون حسین بن علی (علیه السلام) در صحرای کربلا جاری شد. هر دو، در افق «حکومت حق» معنا می یابند. بنابراین، پرچم سرخ در اربعین، تنها نماد یک فقدان نیست؛ بلکه نشانه ای از حضور یک مطالبه تاریخی است که پایان آن، تنها با حضور کامل و آمادگی صد درصد مردم و همراهی با امام تا برپایی نهایی دولت حق ممکن خواهد بود.

آغاز نمادین پیادروی اربعین امسال از مزار مختار، تداعی بخش قیام تاریخی او برای خون خواهی امام شهید است.

با وجود حساسیت های سیاسی و امنیتی که این روزها در فضای داخلی و خصوصاً جنوب کشور وجود دارد، حضور فراگیر مردم ایران در زیارت اربعین امسال از موضوعیت جدی برخوردار است. می توان گفت معنادارترین جنبه از مشارکت حماسی در رخداد اربعین امسال، به جوش آوردن آرمان خون خواهی امام شهید و دیگر شهدا، در جان امت اسلامی است. امامی که همه هویت، سلوک و مسلکش با سیدالشهداء عَلَيْهِ السَّلَام عجین شده، قطعاً بهترین مکان برای اجتماع طالبان خون پاکش، نیز کربلا و مسیر منتهی به آن است. مناسب زیارت اربعین، ظرفیت های متعدد و متنوعی برای به نمایش درآمدن قصاص طلبی و انتقام جویی دارد: برافراشته بودن پرچم های سرخ روی دست مشایین، ظهور معنای «پالائات» در سازه های بصری، برجسته

بودن استعاره ها و تعبیر روایی و قرآنی انتقام در گفتار و اشعار، بلند بودن کلمه خون خواهی در همخوانی ها و شعارهای طریق و عتبات مقدسه، تعبیه مضامین مرتبط در تصاویر پشت کوله ها و ... کنار همه این امکان های عمومی، فرصت اختصاصی دیگری نیز فراهم است و آن: آغاز نمادین حرکت کاروان ها، هیئت ها، موکب ها و زائران از مزار جناب مختار ثقفی در مسجد کوفه است. در میان همه شخصیت ها و جریاناتی که در تاریخ شیعه در راه مقدس خون خواهی سیدالشهدا عَلَيْهِ السَّلَام قیام نمودند، مختار موفق ترین و برجسته ترین است. همه آنچه در موقعیت امروز، پیرامون مسئله انتقام و مصداق و کیفیت آن در نظر داریم، با یاد مختار حاصل می گردد. الهام بخش بودن نام مختار، می تواند عقلانیت، کارآمدی، مشروعیت، امکان پذیری و دستاورد ساز بودن قصاص از قاتلین را برای ملت های ایران و عراق تداعی کرده، این مأموریت را از ظرف زمانی فعلی خارج ساخته، به یک جریان تاریخی هویت مند و شناسنامه دار گره زده و خون امام شهید را به خون سیدالشهدا عَلَيْهِ السَّلَام که خون خداست، متصل سازد.

مشغولیت ادارات و متولیان فرهنگ در زمان اخیر

ضرورت حرکت خودجوش و مردم پایه در مسئله انتقام و خون خواهی را دوچندان کرده است.

در شرایط اخیر، بخش قابل توجهی از ادارات و نهادهای فرهنگی ناچارند توان و زمان خود را صرف مسئولیت‌های جاری، مسائل فوری و اقتضائات ناشی از جنگ و حوادث اخیر کنند. در چنین موقعیتی، طبیعی است که پیگیری مستمر و متمرکز مسئله خون‌خواهی، آن‌گونه که شایسته است، کمتر از سوی ساختارهای رسمی دنبال شود. به همین دلیل، ضرورت دارد که این مطالبه مهم بیش از گذشته به صورت خودجوش و مردمی زنده بماند و پیش برود. در حال حاضر، پیاده‌روی اربعین یکی از

مناسب‌ترین فرصت‌ها برای تقویت و تداوم این مطالبه و خون‌خواهی از سوی مردم است. اربعین از اساس یک میدان و حرکت مردمی است و به همین علت، ظرفیت آن را دارد که مسائل مربوط به قصاص و خون‌خواهی و طلب انتقام از جنایتکاران آمریکایی-صهیونی، در قالب‌های مختلف از طریق حضور و ابتکار خود زائران برجسته شود. استفاده از پرچم‌های سرخ، به‌کارگیری تعبیری مانند «یالثارات» در نشانه‌های بصری، پوسترها، بنرها و...، انتخاب شعارها و همخوانی‌های زائران در مسیر پیاده‌روی، بهره‌گیری از مضامین قرآنی و روایی در اشعار و نوشته‌ها، و حتی درج پیام‌ها و تصاویر معنادار بر وسایل همراه زائران، از جمله اقداماتی است که می‌تواند این فضا را تقویت و اهمیت این موضوع را در نظر دیگران نیز بیش از پیش کند و در این مورد تک‌تک زائران به منزله پیامی مبنی بر خون‌خواهی و قصاص هستند. توصیه اصلی آن است که فعالان مردمی، هیئت‌ها، موکب‌ها، گروه‌های فرهنگی و خود زائران، اربعین امسال را مانند سال‌های گذشته نبینند، بلکه آن را فرصتی تاریخی و مهم برای زنده‌نگه‌داشتن مطالبه خون‌خواهی از امام شهید امت و دیگر شهدای راه حق بدانند. اگر دستگاه‌های رسمی به هر دلیل درگیر اولویت‌های دیگر هستند، این خلأ باید با ابتکار مردمی جبران شود. اربعین می‌تواند بستر مناسبی باشد برای آنکه این مطالبه مقدس، هم در حافظه جمعی امت باقی بماند و هم با زبانی روشن و فراگیر بازتولید شود و پیامش به دشمن برسد و همان‌گونه که امام امت می‌فرماید، دشمنان جنایتکار نباید شبی را آسوده به بالین بگذارند.

مسیر اربعین یادآور مسیر تاریخی انتقام شیعیان تا قیام موعود است.

پس از شهادت امام حسین علیه السلام، تاریخ و هویت شیعه با موضوع انتقام و خون‌خواهی پیوندی عمیق یافت. طبق روایات، در پی شهادت حضرت، فرشتگان نزد خداوند گریستند و ناله کردند و از او خواستند تا کاری کند؛ خداوند هم با نشان دادن تمثال امام زمان عجل الله تعالی فرجه الیه به آن‌ها فرمود: «بهذا انتقم لهذا»؛ به وسیله این شخص، انتقام او را خواهیم گرفت. فرشتگانی که برای یاری آمدند و پس از شهادت حضرت رسیدند، در کربلا ماندگار شدند تا هنگام ظهور، با شعار «یا لثارات الحسین» به خون‌خواهی او در معیت امام زمان عجل الله تعالی فرجه الیه قیام کنند.

پس از واقعه عاشورا نیز قیام‌هایی چون توابین و مختار و... شعار محوری خود را خون‌خواهی حسین علیه السلام قرار دادند. این گفتمان همواره در آموزه‌های ائمه برجسته بوده است؛ چنان‌که امام باقر علیه السلام شیوه تسلیت روز عاشورا را چنین تعلیم دادند: «أعظم الله أجورنا بمصابنا بالحسين، و جعلنا وإياكم من الظالين بآثره مع وليه الإمام المهدي من آل محمد عليهم السلام...» مجموع این گزاره‌ها نشان می‌دهد انتقام و خون‌خواهی امام حسین علیه السلام یکی از رسالت‌های اصلی امام زمان عجل الله تعالی فرجه الیه و از وظایف بزرگ شیعیان است که باید همواره زنده بماند. پیاده‌روی و زیارت اربعین، به عنوان نشانه‌ای از تشیع، رزمایشی بزرگ در مسیر انتقام و خون‌خواهی به شمار می‌رود و شیعیان هر ساله آمادگی خود را برای قیام در رکاب امام عصر عجل الله تعالی فرجه الیه و گرفتن انتقام خون امام حسین علیه السلام اعلام می‌کنند. امسال با شهادت رهبرمان که علمدار فرهنگ حسینی در عصر ما بود و در ستیز با شمر زمانه به شهادت رسید، مفهوم خون‌خواهی تجلی ملموس‌تری یافته است. مردم ایران، عراق و سایر پیروان راه امام حسین علیه السلام، اکنون خون‌خواه او نیز شده‌اند. اربعین پیش‌رو، ترکیبی از دو خون‌خواهی را به نمایش می‌گذارد: خون‌خواهی دیرپای امام حسین علیه السلام و خون‌خواهی رهبر شهیدی که حسینی‌ترین شهید این زمانه است. این اجتماع عظیم، هشداری بازدارنده به دشمنان خواهد داد که ملت‌های ما از خون شهدای خود نخواهند گذشت و دیر یا زود، کاخ ظلمشان را درهم خواهند کوبید و خواب آرام را از چشمان آن‌ها می‌ربایند.

سنت تاریخی اربعین، سنت اجتماعی

زنده نگه داشتن و تداوم راه شهید است.

انسان‌ها در فرهنگ‌های گوناگون، هنگام سوگ از دست دادن عزیزانشان، مناسک و آیین‌هایی را انجام می‌دهند که کارکردهایی چون همدلی با بازماندگان، اعلام هم‌دردی جمعی، یا زنده نگه داشتن یاد فرد از دست رفته را دنبال می‌کند. در ایران نیز، بر پایه هویت ایرانی-اسلامی، سنت‌های اجتماعی متعددی حول این رویداد شکل گرفته است؛ این سنت‌ها با حفظ

روح مشترک، در شهرها و نقاط مختلف جغرافیایی، با نمادها و نمودهای گوناگونی انجام می‌شوند. ایرانیان با به‌کارگیری آداب و فرهنگ خاص خود، شکل متمایزی از عزاداری سیدالشهدا آفریده‌اند که بی‌گمان با شیوه عزاداری دیگر ملت‌ها تفاوت دارد. با این حال، یکی از وجوه مشترک عزاداری محرم در میان تمامی ملت‌ها و کشورها، زنده نگه داشتن یاد امام حسین علیه السلام و یارانش است.

در ادبیات شیعی، در کنار تمام مناسک سوگواری، با آیینی ویژه روبه‌رو هستیم که به‌صورت خاص برای امام حسین علیه السلام بیان شده و توجه ویژه‌ای از سوی اهل بیت عصمت و طهارت به آن معطوف گردیده است؛ به‌گونه‌ای که امام حسن عسکری علیه السلام، اربعین را از نشانه‌های ایمان برمی‌شمارند. با دقت در این سنت اجتماعی، درمی‌یابیم که اربعین، در واقع، زنده نگه داشتن راه سیدالشهدا است و قدم‌زدن در پیاده‌روی اربعین، به معنای قدم‌گذشتن در راهی است که آن شهید گشوده است؛ راه مبارزه با ظلم و نپذیرفتن سلطه طاغوت‌های زمانه. شهادت رهبر انقلاب، به‌عنوان یکی از بزرگ‌ترین شاگردان مکتب حسینی، می‌تواند جلوه‌ای تازه از پیاده‌روی اربعین پدید آورد؛ به‌گونه‌ای که مصداقی روشن و تعین‌یافته از تداوم راه حسین علیه السلام به شمار می‌آید. تشییع پرشکوه پیکر رهبر انقلاب در ایران و عراق، به‌وضوح نشان داد که شیعیان و مسلمانان جهان، او را احیاگر و امتداددهنده مسیر عاشورا قلمداد کرده‌اند. و همین امر، می‌تواند وجه تمایز اربعین امسال با سال‌های گذشته باشد. شعار خون‌خواهی رهبر شهید، در کنار شعار خون‌خواهی سیدالشهدا علیه السلام، نمایشگر خط متصل مکتب حسین تا جهان معاصر ماست.

عظمت حضور مردم در اربعین، جلوه‌ای از نقش‌آفرینی مردم برای تغییر معادلات از پیش ساخته مستکبران در منطقه است.

فروپاشی امپراتوری عثمانی در اوایل قرن بیستم، همراه با معاهدات استعماری دولت‌های اروپایی برای تقسیم سرزمین‌های غرب آسیا، سلسله‌ای از رویدادهای هولناک در منطقه رقم زد؛ رویدادهایی که همگی در جهت حفظ سلطه و بهره‌برداری از منابع خاورمیانه طراحی شده‌اند و این روند تا به امروز نیز ادامه دارد. شکل‌گیری رژیم صهیونیستی،

قدرت‌گیری ایالات متحده و پیشی گرفتن آن از دولت‌های اروپایی، زمینه‌ساز حضور فعال‌تر آمریکا در معادلات منطقه گردید و وضعیت کنونی خاورمیانه، حاصل تداوم همین فرآیند تاریخی است. تا زمانی که حضور نظامی و سیاسی آمریکا، همراه با اراده‌های خارجی و معادلات ازپیش ساخته قدرت‌های بزرگ، در این حوزه پابرجا باشد، منازعه و درگیری میان ملت‌ها و حکومت‌های منطقه تداوم خواهد یافت. به نظر می‌رسد مهم‌ترین راهکار برای تغییر این معادلات، خروج آمریکا از کشورهای اسلامی و عربی باشد؛ امری که جز با همت جمعی ملت‌ها و دولت‌های برخاسته از خواست ایشان، میسر نمی‌گردد. در این میان، ملت‌های منطقه باید انتخاب کنند که آیا می‌خواهند آینده خویش را زیر سلطه چکمه‌های آمریکایی ترسیم کنند، یا آنکه با تکیه بر دارایی‌ها، استعدادها و اراده مستقل خود، به اهداف و آرمان‌هایشان دست یابند؟ اربعین حسینی، که یک رویداد عظیم اسلامی و به‌ویژه شیعی است، برای ملت‌های منطقه و به‌خصوص مردم عراق، فرصتی استثنایی برای تصمیم‌گیری جمعی و فریاد این تصمیم فراهم آورده است. تداوم راه حسین علیه السلام در حقیقت به معنای سرپیچی از هرگونه بیعت با ستمگران و نپذیرفتن سلطه یزیدیان زمانه است. بیداری روزافزون ملت عراق و نقش‌آفرینی فعال آنان در عرصه‌های سیاسی و اجتماعی، می‌تواند مقدمات رهایی از سلطه ایالات متحده را هموار سازد و کشوری آزاد، مستقل و عزتمند ایجاد کند که در آن، تنها عامل تعیین‌کننده در سرنوشت عراق، خود مردم عراق باشند؛ نه قدرت‌های بیگانه و نه معادلات تحمیلی خارجی. این آگاهی و حرکت خودجوش، می‌تواند الگویی برای سایر ملت‌های منطقه گردد و زمینه‌ساز بازتعریف هویت مستقل غرب آسیا بر پایه اراده‌های بومی باشد.

ضرورت حضور پررنگ در خیابان، اقتضا می کند که زائران اربعین، سفر خود را مدیریت کنند.

حضور در اربعین، با وجود اهمیت بسیار بالایی که دارد، نباید باعث شود تجمعات مردمی در خیابان تعطیل یا ضعیف گردد و نبایستی اجازه داد این واجب کفایی بیش از این، از کفایت لازم بیفتد. اما با توجه به این حضور پراهمیت، ضرورت دارد سفر اربعین امسال با مقتضیات تجمعات شبانه

متناسب سازی شود تا تجمعات و حضور مؤثر مردمی کمرنگ نشود. از جمله نکات مهم در سفر اربعین امسال، تنظیم سفر و محدود کردن آن به ایامی کمتر از دو هفته است. سفر اربعین را می توان در مدت پنج روز یا کمتر نیز به جا آورد که متناسب با شرایط فعلی کشور نیز خواهد بود. همچنین تنظیم سفر و هماهنگی برای حضور نوبتی افراد در تجمعات ضروری به نظر می رسد؛ خصوصاً این موضوع برای افرادی که متولی برگزاری میادین و تجمعات هستند، ضرورت بیشتری پیدا می کند. اگر فردی از محورهای اصلی برگزاری تجمعات است، می تواند با تعیین جایگزین برای خود، چراغ تجمعات را روشن نگه دارد؛ یا اگر از افراد فعال این میدان است، با هماهنگی، زمان بندی دقیق برای حضور نوبتی، زیارتی چابک و سریع داشته تا خللی در فعالیت ها ایجاد نشود. یا مثلاً هیئت ها و گروه های مردمی به جای راه اندازی کاروان های بزرگ، می توانند کاروان های خود را به گروه های کوچک، چابک و توانمند تقسیم کنند تا با زمان بندی مناسب و سریع برای رفت و برگشت، زمان حضورشان در عراق را با یکدیگر تقسیم کنند و به نحوی زمان بندی نمایند که در ایام حضور عده ای در اربعین، حتماً عده ای دیگر در سنگرهای خیابان های ایران میدان داری کنند تا در این برهه حساس و تاریخ ساز، میادین مردمی همچنان پابرجا بماند؛ ان شاء الله.

حضور زائران اربعین به نیابت از امام شهید، امتداد

پیوند قلبی و عملی امت با ولی شهید خود است.

نیابت در فرهنگ اسلامی ایرانیان، مظهر عشقی خالصانه و تجلی ارادتی متواضعانه است. در فرهنگ اسلامی، نیابت کردن در سفر زیارتی، نشان‌دهنده پیوند عمیقی است که شخص، خود را به نمایندگی از محبوبش در نظر می‌گیرد تا هرچه خیر و رحمت متوجه‌اش می‌شود، به محبوبش نیز برسد. این بزرگ‌ترین و ارزشمندترین هدیه‌ای است که یک مسلمان می‌تواند برای محبوبش بفرستد و پویش سفر نیابتی از این جهت، ارزشمندترین دارایی ملت را به رهبر انقلاب هدیه می‌کند. همچنین نیابت ملت ایران از رهبر انقلاب در زیارت اربعین، نشان می‌دهد زائران در امتداد اراده، اندیشه، مکتب و مسیر امام شهید قدم می‌دارند و نگاه آن‌ها نسبت به این زیارت مقدس، نگاهی سیاسی-تاریخی-تمدنی است.

اما وجهه دیگر نیابت از امام شهید در زیارت اربعین، ارتباط شخصی آحاد زوار با رهبر شهید است. این تعلق قلبی نشان می‌دهد آحاد زوار هرکدام ارتباطی عمیقاً منحصر به فرد با امام شهیدشان دارند و اگرچه همه فعل مشترکی به نام «نیابت» انجام می‌دهند، اما هرکدام قصه جداگانه‌ای از عشق و ارادت خود دارند. لذا پویش نیابت از امام شهید و شکل‌گیری این وحدت عملی در عشق مشترک میان زوار متکثر با فرهنگ‌های متنوع، مرهون عظمت و محبت بی‌قید و شرط امام شهید به آحاد ملت و افراد جامعه است. بنابراین نیابت زوار اربعین از رهبر شهید، تجلی شکوهمندی از وحدت و استحکام اراده مسلمین در استقامت بر مسیر امام شهید و انقلاب اسلامی است و حامل این پیام دینی-استعاری است که خامنه‌ای شهید، در جان آحاد زوار اربعین تکثیر شده، زنده است و آرمان‌های انقلاب اسلامی را در پرتو حقیقت عاشورا و تاریخ ائمه اطهار به پیش خواهد راند.

اهتزاز پرچم گروه‌های مقاومت، نمایش قدرتی از پشتوانه عظیم مردمی آن در دوران حساس کنونی کشور عراق است.

در سال‌های اخیر، گروه‌های مقاومت در عراق و لبنان با تیف گسترده‌ای از فشارها مواجه بوده‌اند. دولتمردان غرب‌گرا در این کشورها، با پشتیبانی و فشار ایالات متحده، طرح‌هایی را برای تضعیف یا خلع سلاح این گروه‌ها ارائه کرده‌اند. این فشارها گاه به منازعات سیاسی و حتی درگیری‌های خشنی انجامیده است. فلسفه این اقدامات روشن است؛ چرا که گروه‌های مقاومت، موانع اصلی در برابر برنامه‌های استعماری

آمریکا و سیاست‌های توسعه‌طلبانه رژیم صهیونیستی در منطقه به شمار می‌روند و طبیعتاً حذف آن‌ها، مسیر سلطه‌گری را هموارتر خواهد کرد. در چنین شرایط حساسی، ملت‌های منطقه، به‌ویژه شیعیان عراق و لبنان، وظیفه‌ای خطیر بر عهده دارند. حمایت همه‌جانبه از گروه‌های مقاومت و ایستادگی در برابر فشارهای جبهه مقابل، یک ضرورت اجتناب‌ناپذیر است. در این میان، رویداد عظیم اربعین در عراق، به عنوان یکی از استثنایی‌ترین فرصت‌های دوران ما، بستری بی‌نظیر برای این نقش‌آفرینی فراهم کرده است. مسلمانان شیعه و سنی در عراق، با حضور در پیاده‌روی اربعین و اهتزاز پرچم‌های گروه‌های مقاومت، می‌توانند در این برهه حساس، سرمایه اجتماعی عظیم جبهه مقاومت را به نمایش بگذارند. تقابل همه‌جانبه محور استکبار علیه آخرین سنگرهای مقاومت، که با محاصره اقتصادی و سیاسی کشورهایی مانند ایران و یمن و نیز گروه‌های مقاومت در عراق و لبنان همراه شده است، نیازمند نیرویی است که از متن مردم برخاسته باشد؛ نیرویی که می‌تواند این حلقه‌های فشار را بشکند. اهمیت این موضوع وقتی دوچندان می‌شود که به موقعیت راهبردی عراق بنگریم. عراق از یک سو با مناطق کردنشین همسایه است که گروه‌های تجزیه‌طلب در آن فعالیت می‌کنند و از سوی دیگر با کویت، که یکی از مهم‌ترین پایگاه‌های نظامی آمریکا در منطقه در آن قرار دارد، مرز مشترک دارد. این همسایگی، برای جبهه مقاومت، هم چالش‌آفرین است و هم می‌تواند فرصت‌های بی‌نظیری در منازعه با جبهه استکبار ایجاد کند. از بعد دیگر، عراق با دسترسی به سوریه و اردن، اصلی‌ترین دروازه دسترسی مستقیم به رژیم صهیونیستی محسوب می‌شود. از دست رفتن عراق از دست شیعیان و جبهه مقاومت، مخاطرات غیرقابل‌پیش‌بینی را برای کل منطقه رقم خواهد زد و توازن قوا را به شدت به زیان محور مقاومت تغییر خواهد داد.